

Εορτή του Οσίου Νικοδήμου του Βεροιάως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 24 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Χαίροις ὑπομονῆς θησαυρός καί καρτερίας τεῖχος ἄρρηκτον», ψάλ-λει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν τοῦ ἑορταζομένου σήμερα συμπο-λί-του μας ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Βεροιέως, στὸν ὁποῖο ἔχουμε ἀφιε-ρώσει ἀπὸ ἐτῶν, μαζί μέ τούς ἀγίους ἰσαποστόλους Κωνστα-ντί-νο καί Ἑλένη, τόν ἱερό αὐτόν ναό τῆς πόλεώς μας. Καί σήμερα, πού ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τή μνήμη του, τόν τιμοῦμε καί ἐμεῖς κατὰ χρέος καί ἐπικαλούμεθα τίς πρε-σβεῖες του καί τή χάρη του. Διότι ὁ ὁσιος Νικόδημος ἔλαβε πολλή χάρη ἀπὸ τόν Θεό, ὅπως ἀποδει-κνύ-ουν καί τά θαύματά του, κά-ποια ἀπὸ τά ὁποῖα ἀναφέρει ὁ βιο-γράφος του, ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, πα-τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Θεσσαλονικεύς, ἀλλά καί ὅπως μπο-ροῦμε νά εἰκάσουμε ἀπὸ τήν ὁσια-κή βιοτή του.

Γιά ποιόν ὅμως λόγο ἔλαβε τόσο πλούσια τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ ὁσιος Νικόδημος;

Τήν ἔλαβε ὡς ἀνταπόδοση τῆς δι-κῆς του μεγάλης ἀγάπης πρὸς Ἐκεῖ-νον, πρὸς τόν Θεόν. Μιᾶς ἀγάπης ἡ ὁποία ἐκ-φράσθηκε μέσα ἀπὸ τρεῖς ἐξίσου μεγάλες ἀρετές, οἱ ὁποῖες κοσμοῦ-σαν τή ζωή καί τήν προσωπικότητα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου.

Ἡ ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό δέν περιορίσθηκε στήν προσωπική του ἀφιέρωση καί στήν ἐγκαταβίωσή του στή μονή Φιλοκάλλου, στή Θεσσαλονίκη. Δέν πε-ρι-ορίσθηκε μόνο στήν ἀπομάκρυν-σή του ἀπὸ τόν κόσμο διὰ τῆς μο-ναχικῆς ζωῆς καί τήν ἀφιέρωσή του στή νηστεία καί στήν προσευ-χή, κάτι πού θά ἦταν ἀρκετό γιά νά τόν καταστήσει μέτοχο τῆς θείας χάριτος.

Ἡ ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό ἐκφρά-σθηκε καί μέσα ἀπὸ τήν ἀγάπη του πρὸς τούς ἀνθρώπους, καί μάλιστα πρὸς ἐκείνους πού θά μπορούσε κανεῖς νά τούς παρομοιάσει μέ «τόν ἐμπεσόντα εἰς τούς ληστάς» ἄνθρωπο τῆς παραβολῆς τοῦ κα-λοῦ Σαμαρείτου.

Δέν ἔδειχνε ὁ ὁσιος μόνο τήν ἀγά-πη του πρὸς τούς εὐλαβεῖς προσκυ-νητές τῆς μονῆς του ἢ ἔστω πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κτυποῦσαν τήν πόρτα της ζητώντας βοήθεια. Ἔσπευ-δε νά ἀναζητήσει καί ἐκεῖ-νους, οἱ ὁποῖοι βρισκόταν πληγω-μέ-νοι καί τραυματισμένοι ἀπὸ τήν ἁμαρτία καί κινδύνευαν ἀπὸ τόν πνευματικό θάνατο. Ἔσπευδε ὁ ὁσι-ος νά βρεῖ καί νά φροντίσει ἐκείνους πού εἶχαν πέσει στίς πα-γί-δες τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος ὑπόσχε-ται εὐτυχία καί ἐλευθερία γιά νά παρασύρει τούς ἀνθρώπους. Ἔσπευ-δε νά βοηθήσει ἐκείνους πού εἶχαν βρεθεῖ στὸν βοῦρκο τῆς ἀσωτίας καί νά τούς δείξει τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἐορταζομένου ὁσίου πρὸς τὸν Θεὸ ἐκφραζόταν καί μέ τήν ταπείνωσίν του. Ἄν καί ἦταν γόνος ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας τῆς Βεροίας, δέν δίστασε νά ἐγκαταλείψει καί τή δόξα καί τίς ἀνέσεις τοῦ κόσμου, προκειμένου νά ἐνδυθεῖ τό ταπεινό σχῆμα τοῦ μοναχοῦ, ἀλλά καί νά ζήσει τή μοναχική ζωή μέσα στήν ἀπόλυτη ταπείνωση, ἀκόμη καί ὅταν αὐτή πα-ρερμηνευόταν ἀπό τοὺς ἀνθρώ-πους.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ὁσίου Νικοδήμου ἐκφραζόταν ὁμως καί μέ τήν ὑπο-μονή καί τήν καρτερίαν τήν ὁποία ἔδειχνε, καί ὅταν κάποιοι ἀκόμη καί ἀπό τοὺς συμμοναστές του χλεύαζαν τό ἐν-δια-φέρον του γιά τοὺς ἁμαρτω-λούς καί ταλαιπώρους συνανθρώ-πους τους, τὸν συκοφαντοῦσαν, θεωρώντας τὸν ὅμοιο μέ ἐκείνους, καί τοῦ φερόταν ἄδικα καί σκληρά. Μάλιστα ἔφθασαν σέ τέτοιο ση-μεῖο, ὥστε, ὅταν ἐκοιμήθη ὁ ὁσιος, δέν ἤθελαν κἄν νά ἐνταφιάσουν τό ἀσκητικό του σῶμα στό κοιμητήριον τῆς μονῆς μαζί μέ τοὺς ἄλλους πατέρες, ἀλλά τό ἔθαψαν σέ ἄλλο σημεῖο, ὅπου παρέμεινε μέχρι τήν ἡμέραν πού τό ἀπεκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ τήν ἄρρητη εὐωδία, ἡ ὁποία ἐξερ-χό-ταν ἀπό τό σημεῖο ἐκεῖνο, ὡς ἀπόδειξη τῆς ἀγιότητός του.

Ἀγάπη, ταπείνωση καί ὑπομονή εἶναι οἱ τρεῖς ἀρετές γιά τίς ὁποῖες ἀξιώθηκε ὁ συμπολίτης μας ὁσιος Νικόδημος νά γίνει μέτοχος τῆς πλουσίας χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τρεῖς ἀρετές, τίς ὁποῖες καλούμεθα νά οἰκιοποιηθοῦμε καί νά καλλιεργή-σουμε καί ἐμεῖς, ὅπου καί ἂν ζοῦ-με, ὅπως καί ἂν ζοῦμε. Διότι οἱ τρεῖς αὐτές ἀρετές εἶναι ἐξίσου κα-τορθωτές καί ἀπό λαϊκοὺς καί ἀπό κληρικούς, καί ἀπό ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέσα στὸν κόσμο ὅπως καί ἀπό αὐτοὺς πού ἔχουν ἀφιερω-θεῖ ἀπολύτως στὸν Θεό.

Οἱ ἄνθρωποι εἶναι δίπλα μας, εἶ-ναι ἀνάμεσά μας, καί δέν θά πρέπει νά ἀδιαφοροῦμε γι' αὐτούς, σέ ὅποια κατάσταση καί ἐάν εὐρίσκο-νται. Ἀντίθετα, θά πρέπει νά τοὺς περιβάλλουμε μέ τήν ἀγάπην μας καί νά τοὺς συμπαριστάμεθα κατὰ τό δυνατόν στίς ἀνάγκες τους. Καί αὐτό θά πρέπει νά τό κάνουμε μέ ταπείνωση καί ὄχι μέ ὑπεροψία ἢ γιά λόγους ἐπιδείξεως, ὥστε καί ἐκεῖνοι νά βοηθοῦνται καί ἐμεῖς νά ἐφαρμόζουμε, ὅπως θέλει ὁ Θεός, τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης.

Ἡ ζωή ὁμως μᾶς προσφέρει καί πολλές εὐκαιρίες νά ἀσκηθοῦμε στήν ὑπομονή. Εὐκαιρίες, οἱ ὁποῖες μᾶς ἀσκοῦν συγχρόνως καί στήν ταπείνωση, διότι ὅποιος ἔχει τα-πεί-νωση δέν ἀντιδρᾷ στίς δυσκο-λίες, στίς θλίψεις καί στίς δοκιμα-σίες, ἀλλά ὑπομένει εὐκολότερα. Καί ὅποιος ὑπομένει ὅλα αὐτά, αὐτός προοδεύει καί στήν ταπεί-νω-ση, καί ἀξιώνεται νά λάβει καί τή χάριν τοῦ Θεοῦ.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά καλλιεργή-σουμε καί ἐμεῖς τίς τρεῖς αὐτές ἀρετές, ὥστε διά πρεσβειῶν καί τοῦ ὁσίου Νικοδήμου, νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ γιά νά μᾶς συνο-δεύει στή ζωή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)